

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z wniosku B. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddziałowi w [...] o rentę wojskową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2005 r.,
na skutek kasacji wnioskodawcy
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 grudnia 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

postanowił :

- 1. przywrócić termin do wniesienia kasacji;**
- 2. odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania.**

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 29 grudnia 2004 r. (III AUa .../04) oddalił apelację wnioskodawcy – B. P. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 15 kwietnia 2004 r. (IV U .../03) oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w [...] z dnia 8 października 2003 r. odmawiającej wnioskodawcy dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 grudnia 2004 r. pełnomocnik wnioskodawcy zarzuciła naruszenie art. 381 k.p.c. „przez pominięcie zgłaszanego w postępowaniu apelacyjnym dowodu z opinii innego biegłego lekarza ortopedy lub zespołu biegłych lekarzy specjalistów ortopedów ora braku ustosunkowania się Sądu do tego zgłaszanego przez odwołującego się wniosku dowodowego”, podnosząc ponadto w uzasadnieniu kasacji, iż wnioskodawca przedstawiał „szereg merytorycznych zarzutów co do opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy” oraz że „uznawał za bezzasadne powołanie przez Sąd specjalisty biegłego neurologa, gdyż zdaniem jego nie ubiegał się on o rentę z uwagi na schorzenia neurologiczne”, natomiast „Sąd Apelacyjny nie ustosunkował się do merytorycznych zarzutów odwołującego się względem opinii ortopedy, używając jedynie ogólnikowego stwierdzenia, iż zarzuty apelacyjne odwołującego się co do nietrafności opinii biegłych uznać należy za nieprzekonywujące i nacechowane subiektywnymi przekonaniem apelującego, przez co rażąco zostały naruszone przepisy postępowania.” Jako okoliczność uzasadniająca przyjęcie kasacji do rozpoznania pełnomocnik wnioskodawcy wskazała na „fakt, iż zaskarżony wyrok oczywiście narusza prawo. W sposób rażąco zostały naruszone zasady postępowania. Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego lekarza lub zespołu lekarzy specjalistów ortopedów w sytuacji, gdy odwołujący się pobierał rentę wojskową przez 9 lat. Sąd winien był zbadać wszystkie okoliczności i dopuścić wszelkie możliwe zawnioskowane dowody, a nie opierać się na opiniach specjalisty ortopedy i neurologa dopuszczając w postępowaniu jedynie dowód z opinii uzupełniających tych samych biegłych lekarzy.” W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o: „1. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...], 2. zasądzenie na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata Z. O. kosztów za sporządzenie i wniesienie kasacji wg norm taryfowych, albowiem oświadczam, iż koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części, 3. wyznaczenie dla odwołującego się pełnomocnika z urzędu z pośród adwokatów mających siedzibę w W. celem reprezentowania odwołującego się przed Sądem Najwyższym.”

Równocześnie, w kasacji sformułowany został wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, który umotywowany został tym, że „odwołujący otrzymał wyrok z uzasadnieniem dnia 03.02.2005 r., zaś pełnomocnik z urzędu otrzymała ustanowienie mające znaczenie pełnomocnictwa procesowego dla odwołującego się B. P. dnia 01.04.2005 r.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. W rozpoznawanej sprawie, wyznaczona z urzędu pełnomocnik wnioskodawcy, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 grudnia 2004 r., sformułowała równocześnie wniosek o przywróceniu do wniesienia kasacji, wskazując na to, że uchybienie terminowi do wniesienia kasacji nastąpiło bez winy strony oraz jej pełnomocnika, albowiem „odwołujący otrzymał wyrok wraz z uzasadnieniem dnia 03.02.2005 r., zaś pełnomocnik z urzędu otrzymała ustanowienie mające znaczenie pełnomocnictwa procesowego dla odwołującego się B. P. dnia 01.04.2005 r.”

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 168 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 k.p.c. przywrócił termin do wniesienia kasacji przez wnioskodawcę.

2. Z kolei, stosownie do dyspozycji art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), która weszła w życie z dniem 6 lutego 2005 r. (art. 6 tej ustawy), do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a także do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 KPC – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne

wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych przezeń „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Wymaganiu temu w żadnym razie nie czyni zadość sformułowanie w *petitum* kasacji lakoniczne wskazanie przez pełnomocnika skarżącego na „fakt, iż zaskarżony wyrok oczywiście narusza prawo. W sposób rażący zostały naruszone zasady postępowania. Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego lekarza lub zespołu lekarzy specjalistów ortopedów w sytuacji, gdy odwołujący się pobierał rentę wojskową przez 9 lat. Sąd winien był zbadać wszystkie okoliczności i dopuścić wszelkie możliwe zawnioskowane dowody, a nie opierać się na opiniach specjalisty ortopedy i neurologa dopuszczając w postępowaniu jedynie dowód z opinii uzupełniających tych samych biegłych lekarzy.” Albowiem, podniesiony w kasacji zarzut, że „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” (art. 393 § 2 k.p.c.) powinien być oparty na przedstawionym w uzasadnieniu kasacji wywodzie prawniczym, mającym na celu wykazanie kwalifikowanego charakter zarzucanego naruszenia prawa ze względu na sposób interpretacji i zastosowania obowiązujących w tym zakresie norm prawnych w odniesieniu do okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 w związku z art. 393 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Teza:

Podniesiony w kasacji zarzut, że „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” (art. 393 § 2 k.p.c.) powinien być oparty na przedstawionym w uzasadnieniu kasacji wywodzie prawniczym, mającym na celu wykazanie kwalifikowanego charakteru zarzucanego naruszenia prawa ze względu na sposób interpretacji i zastosowania obowiązujących w tym zakresie norm prawnych w odniesieniu do okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy.